

Филем һәм ғәмәл

Гузал СИТДИКОВА

Бала тәрбиәһендә ата-әсә күберәк нимәгә игтибар итергә тейеш һуң? Бересенән, баланың үзенә карата вазифаларын; икенсенән, ғаиләгә карата вазифаларын; өсөнсөнән, ил һәм милләт алдындағы вазифаларын; дүртенсенән, кешеләккә булған вазифаларын төшөн-дөрөү зарур тип һанай милли әхлағыбыз. Кешенең үзенә карата бурыстарына тәнән һәр төрлө ауырыузарзан һәм зарарлы нәмәләрҙән һаҡлау менән бер рәттән рух сәләмәтлеген хәстәрләү, насар һәм бысрак уйзарға юл куймау за инә. Сынықтырыу, тән гигиенаһына, заман шауқымы алып килгән сир-сорзан һаҡланьрға өйрәткәндә мәкәлдәрәбез беренсе ярзамсы була ала. Һаулык - иң зур байлык - был мәкәлдә белмәгән кеше юктыр. Ауырыузан һаҡланьу сараларын ололарыбыз дөрөс әйтеп биргән:

1. Дөрөс тукланьу: Ауырыу - йә астан, йә аштан. Ит ашаһаң - дарьу, күп ашаһаң - ағыу. Аш - ашау менән түгел, аш булып һенәү менән. Башҡорттар мо-солман буларак, хәрәм һаналған ризыктан, иҫерткес эсем-лектәрзең тыйьлыу менән бер рәттән милли аш-һьуза өстәмә тыйьулар за индергән, мәҫәлән, йөрәктең капкасын, туң майзың бизән алып ташларға кушылған: Биз ашаһаң, биз сығыр. Баланы үз йөшенә ярашлы туйындьрыу за мөһим. Әсә һөтө - хәләл һөт - уның бала холкона, язьмышына йөгонтө яһай тип һаналыуы «Ирәндек» әкиәтәндең сағылып тапкан.

Хәтерләүебезсә, мөгөзлө хан әсә һөтө кушып бешерелгән күмәс ашағанын белгәс, имсәктәш туғанына әүерелгән егеттә үлтермәскә мәжбүр була. Балаға сит катын һөтөн имезеүзән башҡорттар мөмкин тиклем тыйылғандар, йәки һыналған, зат-зәүрәтен белгән катынды һөт инәһе иткәндәр. Нарасыйзын сәләмәтлеге, хатта язьмышы өсөн кире йөгонтө булыу ихти-маллығынан тыш имсәктәшлек мөнәсәббәтәрә барлыкка килеү хәлдә катмарлаштырған, әкиәттән күреүебезсә, һиндәйзер хокуки мәсьәләләр зә килеп тыуған. Хәзерге заман медицинаһы ла, һиһайәт, бала-ны доньяға килеү менән әсәһе янына һалып, тик уның һөтө менән генә тукландьрыуызың мөһим икәнлеген таний башла-

ны. Үз әсәһе һөтөн имгән бала диатез (әһпе) менән әзәрәк яфа-лана, ауырыузарға бирешеп бармай, тынысырак була икәнлеге иҫбатланған. Балалар йорттарында доньяға килгән сабыйзар тиҫтәләрсә йылдар имсәктәшлек мөнәсәбәтенә ингәнлеге, сит бала имезгән йә һөтө һауып әсерелгән (был күренеш тә медицина учрежде-ниеларында киң таралған) әсәнең һөт әсәһенә әүерелеүе һаман да әле игтибарға алын-май. Олоғайған катындарзың йәштәргә кейәүгә сығыу күре-неше барлығын иҫәпкә алһаң, был һис кенә лә борсомаҫлык күренеш түгел. Бәлки һөт әсәһенә өйләнер кеше... Йәштәрзең дә имсәктәш булып сығыуы бар. Тукландьрыуға бәйлә тағы бер әйтем: Төшө сыккан балаға сәйнәп ашаткан - аш түгел. Самалап ашау - етешһез тормоштан ғына түгел, милләтебеззә ул күркәм хо-локтарзан, тәрбиәләлек билдәһе, сәләмәтлек һигезе лә: Асыл коштоң билгеһе - алдына килмәй аш өймәҫ.

Кыззар - кыйғыр (кыл) та-мак. Аш-һьу тән һәм йән сәләмәтлегенә бик зур йөгонтө яһаусы фактор булыуын иҫтә то-топ, шуға қағылышлы әйтем һәм мәкәлдәрзе күберәк килтерәм: һөттө - һаулык, майза - бәрәкәт, иттә - кеүәт. Һөт тоткан каймак ялар. Һигез капма, һимез кап. Ябык ит үзендә ашай. Һурпа эскәндең қарыны йьуан, ит ашағандың балтыры йьуан. Туй-ыр алдынан туя бел, кашығынды куя бел. Сәйһез тороп була, икмәкһез тороп булмай. Бо-ронғоларыбыз кеүәт арттырыу, кәүзә төзөлөшөн көйләү серзә-рен белеүзән тыш, көрәклә матдәләр балансын булдырыу яйын да кайғырткандар: Ете зы-ярат аша кылгән күстәнәс ашаған - йөзгә тиклем йөшәгән. Кунакка барғанда хәленсә күстәнәс һалып алыу ғәзәтө шу-лай һығынғандьр за. йәнгә лә, тәнгә лә им ул - күстәнәс, һинә тиһәң, ғалимдар тарафынан Башҡортостандың күп кенә төбәктәрәндә төрлө химик эле-менттарға кытлык булыуы асықланған.

Икенсе яктың һьуында әзәрләнгән ризыкта химик эле-менттар составы ла икенсәрәк бит... Һөйөнөп, һөйһөнөп ашаған тәғәм - шулай ук йәнгә, тәнгә им.

2. Температура режимын күзәтеү: Аяғыңды - йылыла, ба-шыңды һауыкта тот.

3. Көн режимын билдәлә бер тәртиптә үтәү: Бер төрлө торһаң, йөз йыл торорһоң.

4. Ауырыузы алдан алыу, иҫкәртеү, тазалык һаҡлау - гиги-ена: Ауырыуға себән әйәләшер, һаҡланмаһаң, илгә өләшер;

5. Физик эш, күнемләр: Хәрәкәттә - бәрәкәт.

6. Сир үзен һиззереү менән вақытында дауалана башлау: Ау-ырыуын йәшөргән үлер. Озақка киткән ауырыу йөнендә алып. сәләмәт тәндә - таза ақыл. Ақыл таза булғанда тән дә таза, сөнки үзен дөрөс тоткан кеше теләһе һиндәй сир-сер йөктороп бар-май.

Рух сәләмәтлеге тураһында һүз йөрөткәндә. Ике көнөн бер тигеҙ үткәреүсә үзенә зарар яһайзар тигән әйтем игтибарға лайык. Кеше һәр көн рухын ка-миллаштырыу өстөндә эшләргә, ғилем алырға, башкаларзың тәҫрибәһен өйрәнергә тейеш - үзә лә үсә, абруй яулай, иленә, милләтенә, ғаиләһенә файзалы кеше булып та өтлегә. Ғаиләгә карата бурыстарға ата-әсәнең балаларына карата, балаларның ата-әсәһенә карата, туған-дарзың һәм яқындарзың бер-бе-рөһенә карата вазифалары инә. Халкьыбызға ата-улды, инә-кыззы белмәү. Кесене кеселмәү, олоно ололамау ахырызаман күренешә тип қабул ителгән, әхлак қағизәләренә талап көслө булған. Ата-әсәнең бала алдын-дағы бурыстарын динөбез һәм милли һанундарьыбыз за анык билдәләй.

1. Балаға матур, мәғәнәлә исем кушыузан башлап - Исе-менә күрә - есеме, уны өйләнеү йөшенә өткәнсә карау - мөкәддәс бурыс: Алма ла вақыты өткәс кенә өзөлөп төшә.

2. Хәләл ризык, йәғни дин кушханса тукландьрыу. Хәләл өйгән холоккө булыр. Был хахта сәләмәтлеккә бәйлә үрзә әйтеп

кителгәйне индә. Әммә хал-кьыбызға дөрөс тукланьу ул - тәрбиәләлек билдәһе лә.

Мөкәлдән күренөүенсә, ри-зык холокка ла йөгонтө яһай. Замана медицинаһы хатта мөхәббәт һисән дә қандағы хи-мик реакция менән бәйләп, яны ғына асыш яһаған мәлдә, башҡорттар быны борондан белгәнлеге иҫ киткес. Тыйылған йәғни, хәрәм ризык менән тукланьу, хәмер эсеү кан эшмәкәрлеген бозоп, холокка, йәғни, мейә эшмәкәрлегенә лә йөгонтө яһай, тимәк. Хәләл - эшләп тапқан тигән мәғәнәне лә бирә, өнәйти юл менән та-былғаны үзә үк кешенең һиндәй икәнөн күрһәтеп тора.

3. Ислам талаптарына яраш-лы сөннәткә ултыртыу: йөшө өткәс, мәктәпкә биреү: Белемлә кыз - бирнәлә кыз. Беләклә - берзе йығыр, белемлә - меңдә йығыр.

4. Балаларының өнесенә карап айырма яһамау - был хахтағы мөкәлдәрзе үрзә кил-тергәйнек индә.

Бармактың кыйһьһын төшлө-һәң дә ауырта. Үз балаң үзәң кәзерлә.

5. Балаһының кем менән дуҫ булыуына диқкәт итеү, сөнки Яман дуҫ юлдан яззырыр.

6. Лайыклы ғүмер юлдашы табышырға ярзам итеү, өйлән-дереү: Аскьы йөзағы менән, борсақ кузағы менән.

Бөззең заманда ата-әсә ин-дә олоғайып бөткән балаларын да асырауын дауам иткеләй, әммә борон ата-әсәнең мотлак үтәләр бурысы башлы-күзлө итеү менән тамамланған, һәр береһе үз көнөн үзә күрөргә тей-еш булған. Улай ғына ла түгел, йәш быуындың ата-әсәһе ал-дындағы бурысы артқан ғына. Был күберәк ир балаларға қағылған, әлбиттә.

Балаларзың ата-әсәһенә мөнәсәбәтен анықлаған мөкәл-дәрзән: Орошкан булһа - улың яу, қарышқак булһа - кызың яу. Ата-әсәһе сақырыу менән йүге-реп килеү, уларзың йомоштарын өренә өткерөп үтәү, йомшак, татлы тел менән яуап биреү - башҡорт балаһына хас сифат-тар.

Махсус рөхсәт алмай тороп, өлкәндәр хәбәрөнә балаларзың кушылып китеүе ғәйөпләнә, бы-ның эзөмтәһе ифрат каты: Атаһы тороп улы һөйләгәндән биз, инәһе тороп кызы һөй-ләгәндән биз. Хәзерге заманда йьш осрай торған был күренеш без үскәндә лә әле ата-әсәйзә-рзе оятка калдырыр ғәмәл һана-ла ине. Тишөккә - тығып, йыр-тықка - ямау булып, һүзгә генә түгел, көрәкмәгән эшкә кысылып йөрөү ғаиләнән ситтә лә мақтауға лайык тип танылмай. Рөхсәтһез өйзән сығып китмәү, берәй нәмә эшләгәнлө мотлак ата-әсәнән көңәш һорау, уларға белдереү, мохтаж хәлдәге ата-әсәгә кул ярзамы ла, матди ярзам да күрһәтеп тороу - бала-ларзың изге бурысы: ақыллы ул - алтын кул. Ата һүзән тотмаған, әсә һүзә йөкмаған - яуға сабыр ир булмаҫ. Алтмышка өткән атанды кол итмә - үзәң кол бу-лырһың. Туғандар һәм яқын-ларзың бер-береһенә карата мөнәсәбәтә - шулай ук күркәм холок, әхлак күрһәткесә. Бала нәсәл-нәсәбен белеп, улар менән татыу йәшәргә өйрәнергә тейеш:

Ете быуынын белмәгән - етем. Туғандарзың татыулығы бар байлыктан артык. Туғаның-дан бизмә - нәсәләң корор. Ял - ярлыкмаҫ, үзәндеке - ташламаҫ. Туғанын хурлаған - дошман кулына төшкән тип, канбабалар был вазифабызға ла бик яуаплы қараға өйрөткән.

Туғандар - ата-әсәбөззән қала иң яқын кешеләребез, уларзы без үзөбөззә яратқан көеүк яратьрға тейешбөз. Ата-әсәнең вафатынан һуң иң оло ул - атай, иң оло кыз - әсәй уры-һында қала. Брат браттың донья көткәнөнә не рад тигән әйтем - хәзерге динһез заман өмөшө-ләр, быға һүззәрзең туған теле-бөззән булмауы да көүәт. Һәйбәт тәрбиә алған кеше Туғандарың - кулын менән ая-ғың, дуҫтарың - таяныр таяғың икәнән онотмай. Олоно - оло, кесене - кесе итә белеү башҡорт балаһына орсөқтайзан, туған-лыкты аңлатқан һүззәрзе өйрәнөүзән үк һөндөрелә: атай-әсәй, ағай-апай, эне-һөңлә, өзнә-өңгә, инәй-бабай, олатай-өләсәй, қоҙа-қоҙағый тигәнөндә бала һәр кемә менән үзән һисөк тотоузы, улар алдында һи буры-сы, һи хақы барын билдәләй, «субординация» тойғоһо шул ябай ғәмәлдән баш ала. Атайың-дан оло кеше менән уйнап һөйләшмә.

Көскәйзәргә укьығьз

КОШТАР

Бер кош аулаусы яр буйына үзенең ауын қора. Азыкка алданып, бер өйөр кош ауға элөгә. Аусы үзенең ауы эргәһенә яқынлауы була, коштар ауы-ниө менән бергә шаулап осоп та китә. Ғәжәпкә қалған аусы коштар оскан якта йүнәлә. Кош аулаусының қар-шыһына бер кеше осрай һәм унан кайза юл тотоуы тураһында һорай. Ау-сы осоп барған коштарға күрһәтә һәм үзенең уларзы эзәрлекләүе тураһында әйтә. Кеше көлә һәм:»Аллаһ хақына ақылына кил. Һин ысынлап та күктә оскан коштарзы тотормон тип уй-лайһыңмы?» - ти. «Әлбиттә, - ти аусы. - Ауға бер генә кош эләкһә, мин уны то-

та алмаҫ инем. Ә быларзы тота-сакмын». Шулай килеп сыға ла. Эңер төшөү менән коштарзың һәр береһе үз ояһы яғына табан тарта башлай. Бе-реһе аузы күлгә, икенсәһе урманға та-бан тарта, өсөнсәһе таузарға қарай осорға теләй. Ләкин береһе лә мақса-тына өлгәшә алмай. Тартыша торғас, өйөрө менән ергә килеп төшәләр. Бы-на шул сакта аусы уларзы тотоп ала ла индә.

Бахыр қошсоқтар Пәйғәмбәрзең (Аллаһ уға фатихаһын бирһен һәм сәләмләһен) түбәндәге хәзисөң белгән булһалар, бер йүнәләштә генә осорзар һәм аусы кулына эләкмәстәр ине. Ә ул хәзис шулай яңғырай: «Бер-берегеззән алыслашмағыз, юкһа, көтөүзән айы-рылған һарыкты бүрә тамақлай».

СӘНСКЕ

Борон заманда бер илдә бик курқыныс хөкөм булған. Ғәйөплә тип танылған кешеләрзе ас арысландарға теткөлөргә ташлағандар. Ә йыйылған халык был хәлдә күзәтеп торған. Ул көндө үзенең хужаһынан қасқан қолдө ғәйөплә тип табып, хөкөм итәләр. Уны бөйөк стеналар менән уратып алынған арена тип аталған майзанға индерәләр. Күп тә үтмәй. унда ун көн буйы аша-мағау арысланды ла ебәрәләр. Кор-банға ярһып ташланған арысқан қапыл туктап қала һәм ирзең кулын ялай ба-шлай. Бөтәһе лә аптырашта қала. Қол-дан был арысландың уға қарата миһырбанлы булыуының сәбәбен

һорайзар. Ул шулай тип яуап бирә. - «Бер вақыт мин был арысланды урман-да осраттым. Уның тәпәйенә үткер сәнске қазалғайны һәм ул ауырты-һьузан һьзлана ине. Мин уның тәпәйенән сәнскене тартып сығарзым, шул вақыттан алып без дуҫтар булып киттек». Қолдоң һөйләгәндәрә ха-лыкка бик һык тәьһир итә. Арысланды ла, қолдоң үзән дә ирөккә сығаралар. Қол артынан тыңлаусан бесәй һымак. эйәргән арысланды кешеләр аптырап, һөкланып күзәтә. Пәйғәмбәрөбез қалай матур әйткән бит: «Башқаларзы қай-ғыртыусыларға Аллаһы Тәғәлә лә миһырбанлы Ер йөзөндә йәшәүсәләргә изгелекле, хәстәрлә булығыз - Күктө биләүсәләр һөзгә аяулы булыр».